

Εικόνες 1988 στο ΕΣΥ και με υπουργό τον «ξυλοδαρμένο» Πολάκη

Η ΔΕΙΝΗ κατάσταση στη δημόσια νοσοκομεία, στη δημόσια υγεία, με τις απίστευτες ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή, σε προσωπικό, σε ... γάζα και σε ... σύριγγες καταδεικνύει περίτρανα το πολιτικό και οικονομικό δράμα της χώρας μετά το 1974.

Η διαπίστωση μου αυτή έγινε μελαγχολικότερη ακούγοντας ή διαβάζοντας πριν από μερικές τις δηλώσεις του νέου αναπληρωτή υπουργού Υγείας Παύλου Πολάκη κατά την τελετή παραλαβής και παράδοσης στην οδό Αριστοτέλους, ότι «στο χώρο αυτό ερχόμουν συχνά, μέχρι και το 2010, ως συνδικαλιστής σε πορείες και κινητοποιήσεις και έχω παίξει αρκετό ξύλο στην πόρτα του

Του Δημήτρη Α. Στεργίου

έχουν εισπράξει εφέτος μόλις 500 εκατ. ευρώ και άλλα πολλά, όπως και πριν από 27 χρόνια, στις 29 Φεβρουαρίου του 1988, όπως είχε καταγγείλει τότε ο Πανελλήνιος Σύλλογος Προμηθευτών Επιστημονικών Συσκευών και Ιατρικών Μηχανημάτων. Τότε, ο Σύλλογος αυτός

υπουργείου».

Κι όμως, την ώρα που έλεγε όλα αυτά ο πρώην συνδικαλιστής, τα νοσοκομεία χρωστάνε στους προμηθευτές τους πάνω από 1 δις ευρώ, από το 1,38 δις ευρώ της προβλεπόμενης επίσης κρατικής επιχορήγησης, έχουν εισπράξει εφέτος μόλις 500 εκατ. ευρώ και άλλα πολλά, όπως και πριν από 27 χρόνια, στις 29 Φεβρουαρίου του 1988, όπως είχε καταγγείλει τότε ο Πανελλήνιος Σύλλογος Προμηθευτών Επιστημονικών Συσκευών και Ιατρικών Μηχανημάτων. Τότε, ο Σύλλογος αυτός

αποκάλυπτε ότι οι συσσωρευμένες οφειλές των νοσοκομείων υπερέβαιναν τα 4 δις δραχμές!

Ακόμη θυμήθηκα και το ρεπορτάζ που δημοσιεύθηκε στον «Οικονομικό Ταχυδρόμο» (7 Ιουλίου 1988) για τα όσα συνέβαιναν στο θρυλικό Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) πριν από 27 χρόνια και που ακόμα και σήμερα, παρά τον ξυλοδαρμό του! Ίσού μερικές διαπιστώσεις: -Στο νοσοκομείο «Μεταξά» είχαν κόψει τα φάρμακα ακόμα και για τους καρκινοπαθείς (όταν η ιστορία επαναλαμβάνεται, όπως σήμερα, ως τραγωδία), ενώ δεν είχαν ούτε καν αντισηπτικό για να πλένουν οι γιατροί τα χέρια τους!

-Στα νοσοκομεία πήγαιναν σύννεφο οι προσλήψεις τραπεζοκόμων και ... αχρεί-

αστων σαβανωτών, ενώ υπήρχαν υπερπλήρη, υπήρχαν ... ελαοχρωματιστές που δεν χρειαζόνταν, αφού εννοιαζόνταν συνεργεία ιδιωτών για το σκοπό αυτό. -Σε πρώην Θεραπευτήριο του ΙΚΑ το προσωπικό πληρωνόταν επί δύο χρόνια χωρίς να υπάρχουν ... ασθενείς, ενώ διεκδικούσαν και υπερωρίες και τμημαρίες, χωρίς να υπάρχουν, πάλι, ασθενείς!!!

Και μετά από όλα αυτά τα ... συνδικαλιστικά και ... ξυλοδαρμένα χρόνια, θυμήθηκα το γνωστό ρητό «ισού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα», το οποίο υπενθυμίζω και σε εκατοντάδες άλλους σκληρούς συνδικαλιστές και αγωνιστές, που έγιναν αρχικά βουλευτές, υφυπουργοί και υπουργοί μετά το 1974...!